

M C N T E A L E G R E

=====

MAANDBLAD ten dienste van de Gereformeerde Kolonie te Monte Alegre
Paraná - Brasil
=====

R e d a c t i e

M. B O S

A. N A P

R. N A U T A

Adres Redactie: Monte Alegre, Paraná, C.P. 71, Brasil.

Correspondentieadres in Nederland: R.J. Groenveld

Englumstraat 9, Oldehove Gn.

Gironummer 982435.

Abonnementsprijs: In Brasil 1Cr\$ 3,35 per halfjaar

In Holland of elders f. 5,50 of AM\$ 2,00 per halfjr.

Verschiijnt maandelijks

=====

I N H O U D :

- Pag. 2. Schriftoverdenking.
4. Citaat uit Augustinus' Belijdenissen.
5. Gedicht.
5. Wij lezen samen de Institutie
6. Van de K.J.V. 'Van Knop tot Bloem'.
7. Afkoop Rentekaarten-verzekeringen.
9. A.O.V. buitenlandsverblijvenden.
9. Rubriek voor de jeugd.
10. Kolonisatie: De gaande en de komende man.
13. Kerkelijk nieuws.
13. Citaat K. Schilder.
14. Rubriek voor de Vrouw.
14. Advertenties.

=====

AUGUSTUS - SEPTEMBER 1968

3e Jaargang, nrs 8 en 9.
=====

SCHRIFT OVER DENKING

Stefanus' zelfopenbaring door de eerste bloedgetuige der Kerk.

En hij (Stefanus) zeide: Zie, ik zie de hemelen geopend en den Zoon des menschen staande ter rechterhand Gods.

Hand. 7 : 56.

beschrijving van Stefanus' marteldood moet velen toch wel erg eurstellen. We vinden er zo weinig in over de innerlijke ziels-teldheid van deze martelaar. Geen lange beschrijving van de ziels-lijd, die Stefanus mogelijk heeft gehad; geen woord over de ver-kingen, die hij al of niet moest overwinnen; geen mededeling over blijdschap, die hij in zich gevoelde, of van de zielservaringen, die hij in die uren mocht delen.

martelarenboeken zouden het heel wat beter gedaan hebben, en met enkele weergave van feiten en gesproken woorden geen genoegen ben genomen. Vrouwen velen nemen er ook geen genoegen mee en weten van dit alles, waarover de Schrift zwijgt, heel wat mee te delen.

Er men ziet niet, dat daardoor heel deze openbaring wordt uitge- d en verarmd. Want zo blijft wel voor onze aandacht staan de li van Stefanus met zijn zalige bevindingen, maar het is dan toch allerparticulierste zaak van de eerste martelaar. Als wij het hooren, dat Stefanus ontving, alleen voor hem reserveren, en lezen een beschrijving van zijn zieletoestand op dat oogenblik, zien we een rijk begenadigde ziel van negentien eeuwen geleden, maar gelijk weten we ook, dat wij op die begenadiging niet te rekenen ben. De martelaren ontvangen nu elk voor zich niet weer een hemel- icht als deze eerste bloedgetuige. Dan zien we hier een rijk voor- ne dis, maar moeten bij het naderen horen, dat ze niet voor ons ekt is: op de spijskaart is alleen de naam van Stefanus vermeld: de mens, die de spijzen van de ander zich wil toeëigenen.

Uukkig staat deze historie niet in één of ander martelarenboek. is ons beschreven in "het Evangelie van de verhoogde Christus" komt tot ons met openbaring van de Christus aan Zijn Kerk. t maar aan één extra-begenadigd kind van die Kerk, maar aan alle deren der Kerk. Daarom is het een openbaring van de verhoogde istus ook voor het heden.

belang is het er op te letten, dat Stefanus maar niet alleen verhoogde Messias heeft gezien, maar ook dit heeft moeten ver- digen. En dat laatste is van niet minder belang dan het eerste. fanus is toch "vol des Heiligen Geestes". Daarom is het ook door Geest Gods en naar de wil van die Geest, dat hij dit verkondigt. Er nu hij moet zeggen, prediken, wat hem geopenbaard is, nu is het geen zuiver private aangelegenheid meer van Stefanus, maar wordt een zaak, die allen, die het horen, raakt. Nu laat de Here daar het Sanhedrin een boodschap neerleggen, die van uiterstbelang is voor hen. Afgedacht van de vraag of ze er mee rekenen zullen of t. Dat is voor hun verantwoording. Maar de boodschap wordt hun rhandigd, opdat ze niet meer te verantschuldigen zijn. spreekt de verhoogde Christus tot deze rechters van kwade zaken.

Stefanus zag, moeten zij horen. Hij openbaart Zich niet zichtbaar de Verhoogde aan Zijn haters: het is immers de werkwijze van istus, dat Hij nu alleen door de Woordbediening van Zijn Kerk tot wereld spreekt, en niet met voorbijgang van de geroepen getuigen de wereld verschijnt. En zo mag zij van deze openbaring niet on- dig blijven.

Was dan ook een openbaring vol rijke inhoud. Stefanus zag de hemel opend en de Zoon des menschen staande ter rechterhand Gods.

Hem wordt dus Jezus getoond in zijn Messiaanse koningsglans. Jezus als de verhoogde Mensenzoon, die naar Dan. 7:13 als de Koning van het eeuwig onbeweeglijk rijk Gods over alle rijken der wereld in hun successieve opeenvolging triumfeert. Hij ziet Hem als de Koning, Die in de wereld ^{van} grote deining en rusteloos beweegt, in het op en ondergaan van koningen en geweldhebbers, van tronen en machten, de ène vaste troon van Gods heerschappij bouwt en daarop als de van God Zelf gekroonde Vorst de eeuwige heerschappij uitricht. Zo staat Jezus daar aan de rechterhand Gods in grote kracht en zegevierende macht.

Zó moet Stefanus Jezus, de door hen gekruisigde, heden prediken. Door middel van dit woordgetuigenis zullen zij de openbaring van de verhoogde Mensenzoon horen.

Nu wordt het ook belangrijk te letten op het ogenblik van deze openbaring. Dit is toch de eerste maal, dat Christus Zich aan Zijn Kerk in gezicht vertoont als Degene, Die aan de rechterhand Gods gezeten is. O zeker, de apostelen wisten het wel en predikten dat Evangelie met kracht. Ze wisten het, omdat Jezus zelf het hun gezegd had, toen Hij nog bij hen was. Maar niemand heeft het nog mogen zien.

Ze hebben Hem meermalen aanschouwd als de Opgestane.

Ze hebben Hem ook ten hemel zien opvaren.

Van dat alles waren zij ooggetuigen.

Maar niemand heeft Hem nog gezien als de Verhoogde aan 'sVaders recht hand. Als zodanig heeft Jezus zich nog niet aan Zijn Kerk vertoond.

En zie, dat geschiedt nu, op dit ogenblik. De Here heeft met deze openbaring gewacht tot op het grote moment, waarop het bloed van de eerste getuige zou worden geëist en uitgestort.

Nu, op dit kerkhistorisch moment, bij de mijlpaal op de weg, die de Kerk moet bewandelen, geeft Hij het gezicht op de verhoogde Mensenzoon in zijn gekroonde majesteit en heerlijkheid. En dat was toch wel van grote betekenis.

We noemen het ogenblik, waarop Stefanus ter dood veroordeeld wordt, een moment van kerkhistorische betekenis. Nu is immers het ogenblik aangebroken, waarop de Kerk haar bloed moet geven. Want Stefanus is de eerste martelaar, de eersteling van een lange rij zonen en dochteren der Kerk. De bloedstroom der getuigen zal van nu af aan beginnen te vloeien. De Kerk gaat heden door de poort, die toegang geeft tot de bloedweg.

Dat was tot nu toe anders geweest. Nog nimmer had de vijand zoveel macht ontvangen over de kinderen der Nieuw-Testamentische gemeente, dat hij hen kon doden. Wel waren o.a. Petrus en Johannes gekerkerd, en waren ook de apostelen reeds gegeseld, maar nog nimmer had de macht der vijanden zich kunnen uitstrekken over het leven der gelovigen. Steeds had de Here hen wonderlijk gered en hun 'ziel' (leven) niet gegeven in de hand hunner haters. De kracht van de hemelse Koning heeft de woede der vijand steeds beteugeld.

Maar nu zal de vijand vanaf dit ogenblik verder mogen grijpen. De Kerk moet nu de weg van het martelaarschap op. Want niet de wonderlijke reddingen, maar de vervolging ten dode toe zal de wet wezen, waaraan de kerk is onderworpen.. Nu ontvangt de vijand schijnbaar alle macht over Christus' Kerk. Hij zal kunnen vervolgen, kunnen kerkeren, martelen, en doden - en de kerk des Heren zal machteloos schijnen. Hier ontvangt de vijand een macht, die dodelijk schijnt voor het volk des Heren en de gemeente zonder verweer aan de machthebbers uitlevert. De kerk ziet het bloed van haar eerste zoon uitgedreven door woest geweld en weet, dat het slechts de aanvang is van een bloedstroom, die de eeuwen zal doorgaan.

Op dat ogenblik verschijnt nu Christus als de verheven Mensenzoon. Als de eeuwige Koning van het onbeweeglijk koninkrijk, dat alle koninkrijken deze wereld zal overwinnen. Als de kerk aan de ingang van de bloedweg opziet, ziet ze HEM, de Verhoogde aan 'sVaders recht hand. Maar dan kan ze ook verder. Dan kan ze zelfs verder met blijds

et het gezicht op Hem, Die ter rechterhand Gods staat vermag ze alle dingen.

u hebben we in dit gezicht aan Stefanus, dat hij verkondigen moet, niet een zeer persoonlijke begenadiging aan één lid van de kerk, waar anderen, omdat het zeer persoonlijk is, buiten blijven staan. Stefanus dan zoveel meer dan Paulus en Petrus en Jakobus en de anderen, van wie zulke openbaringen ons niet beschreven zijn? Ach neen, naar aan de eerste bloedgetuige, waartoe Gods welbehagen Stefanus verkoren heeft, heeft Christus Zich alzo geopenbaard, opdat alle bloedgetuigen na hem zouden weten, dat deze openbaring ook om innentwil is geschied. Vóór de vijand macht ontving om ons te doden, heeft onze Koning Zich Zelf doen zien in Zijn onoverwinnelijke kracht en heerlijkheid; in de majesteit van Zijn eeuwig koninkrijk. Vóór de kerk het bloed van haar eerste kind moest geven aan het wreed geweld, heeft ook diezelfde Koning aan Zijn haters doen verkondigen, in Wiens onderdanen zij zich vergrepen. Zowel kerk als wereld zijn getreden langs de openbaring van de verheerlijkte Zoon des mensen. Hij heeft Christus Zich dan heden aan Zijn bloedende en vervolde kerk niet opnieuw te openbaren. Evenmin als Hij voor onze ogen opnieuw in hemel moet varen. Hij heeft Zich in Stefanus aan de kerk en alzo aan mij geopenbaard.

Mer dan kunnen we ook verder.

Die Hem 'gezien' heeft in Zijn openbaring, heeft genoeg ontvangen van alle lijden uit de hand des Vaders te nemen in rustig vertrouwen. Want deze openbaring aan het begin van de martelaarsweg zal niet beïnvloeden. 't Is een opgericht teken, dat de komende overwinning van onze Koning meldt. Het bloed der gelovigen kan worden vergoten, de kerk kan worden vervolgd, de gemeenten verstrooid (en dit alles zal men naar het Woord der Schrift op 's Heren tijd) - wij zullen leven in de openbaring van Hem, die staat aan de rechterhand Gods.

Of vrouw en kinderen 't graf, neem goed en bloed ons af: - Wij zien Mensenzoon, verheven op Gods troon!

Tit: Het rijke Woord

(Dr. K.B. van 't Veer.)

De zevende dag heeft geen avond.

WANT de zevende dag is zonder avond en heeft geen ondergang, want Hij hebt hem geheiligd om altijdurend te blijven, opdat, doordat Hij na al Uw zeer goede werken, ook al hebt Gij die in rust gemaakt, op den zevenden dag gerust hebt, de stem van Uw Boek dit tot ons zegge, dat ook wij na onze werken, die hierom zeer goed zijn, omdat Hij ze ons geschonken hebt, op den Sabbath des eeuwigen levens mogen rusten in U.

Want zal God rusten in ons.

WANT ook dan zult Gij rusten in ons, gelijk Gij nu werkt in ons, en Gij zal Uw rust zijn door ons, gelijk Uw werken zijn door ons. Hij echter, Heere, werkt altijd, en Gij rust altijd, en Gij ziet niet in de tijd, en Gij beweegt U niet in de tijd, en Gij rust niet in de tijd, en toch schept Gij het zien in de tijd en de tijden zelf in de rust in de tijd

(Augustinus' Belijdenissen)

GOD, LEER MIJ WEER EEN KIND TE ZIJN !

GOD ! leer mij weer een kind te zijn
met kindervreugd' en kinderwensen.
Ik ben een Vrouw en sta nu in de dag
en in de pijn der wereld van de mēsen !

God ! leer mij weer een kind te zijn
dat in z'n leed om dingen die het griefden
aan 't Vaderhart weer gauw is uitgeschreid
en plots weer door de tranen lacht naar Uwe liefde !

God ! leer mij weer een kind te zijn
dat langs de wegen zingt bóven de dingen
der mēsen met hun noden-ziel
en zingt omdat de Hemel in zijn ziel wou zingen !

God ! leer mij weer een kind te zijn
met kindervreugd' en kinderwensen !
Ik ben een Vrouw en sta nu in de dag
en in de pijn der wereld van de mēsen !

(Berendien Keijzer-Schuiling)

WIJ LEZEN SAAMEN DE 'INSTITUTIE'

Boek IV, hoofdstuk XX : 1,2.

OVER DE BURGERLIJKE REGERING

Daar wij in het voorafgaande in de mens een tweevoudige regering gesteld hebben, en over de ene, die in de ziel of het innerlijke leven van de mens gelegen is, en die gericht is op het eeuwige leven, elders reeds genoeg gezegd hebben, is het er hier de geschikte plaats voor dat we ook over de andere die slechts betrekking heeft op de inrichting der burgerlijke en uiterlijke rechtvaardigheid der zeden een en ander te zeggen.

Want, ofschoon dit onderwerp niet schijnt te behoren tot de geestelijke leer des geloofs, die ik ter behandeling op me genomen heb, zal toch het vervolg aantonen, dat het terecht oer mij wordt toegevoegd, ja, dat ik genoodzaakt ben dat te doen: vooral, daar aan de ene kant zinloze en barbaarse mensen deze van Godswege ingestelde ordinantie in hun razernij trachten omver te werpen, en aan de andere kant de vleiers der vorsten niet aarzelen hun macht buitenmate te verheffen en die te stellen tegenover de heerschappij van God zelf.

Men men dit dubbele kwaad niet tegengaat, zal de zuiverheid des geestes te gronde gaan. Maar komt bij, dat er ons niet weinig aan gelegen is te weten, hoe goedertieren God in dit opzicht voor het menselijk geslacht gezorgd heeft, opdat de ijver der vroomheid tot het betuigen der dankbaarheid des te krachtiger in ons werkzaam zij.

Op de eerste plaats, voordat wij tot de zaak zelf komen, moeten wij letten op de vroeger door ons gestelde onderscheiding, opdat wij niet (wat velen nog te overkomen) deze twee regeringen onverstandig vermengen, terwijl ze toch geheel van elkander onderscheiden zijn.

Wat wanneer die mensen horen, dat in het ewige Rijk een vrijheid beloofd wordt, die geen enkele koning en geen overheid onder de mensen erkent, en alleen ziet op Christus, dan menen ze, dat zij geen vrucht van hun vrijheid genieten kunnen, zolang ze zien, dat enige macht boven hen staat. En zo menen ze, dat niets goeds kan gaan, tenzij de gehele wereld een nieuwe gedaante vervormd wordt: en wel zo, dat er geen rechtvaardig, geen wetten en geen overheid meer zijn, noch iets anders, dat, naar hun mening, hun vrijheid in de weg staat.

Maar hij, die tussen lichaam en ziel, tussen dit tegenwoordige, verganlijke én het toekomstige, eeuwige leven een onderscheid weet te maken, zal ook gemakkelijk begrijpen, dat het geestelijk Rijk van Christus de burgerlijke ordinantie zaken zijn, die zeer veel van elkaar verschillen.

Maar het dus een Joodse ijdelheid is Christus' Rijk onder de elementen der wereld te zoeken en daar in te sluiten, zo laat ons liever bekeken, hetgeen de Schrift duidelijk leert, namelijk, dat het een geestelijke vrucht is, die verkregen wordt uit de weldaad van Christus. Laat ons er aan gedachtig zijn om deze ganse vrijheid, die ons in Christus beloofd en aangeboden wordt, binnenhaar eigen grenzen te houden.

Maar waarom is het dat diezelfde apostel, die ons beveelt te staan en niet te onderwerpen aan het juk der dienstbaarheid (Gal. 5:1), elders de dienstknechten beveelt, dat ze niet bekommerd zullen zijn om hun staat (1 Cor. 7:21), anders dan daarom, dat de geestelijke vrijheid niet met de burgerlijke dienstbaarheid zeer goed kan samengaan?

Hiervan zijn moeten ook deze zijn uitspraken genomen worden: "In het Koninkrijk Gods is noch Jood, noch Griek, noch man, noch vrouw, noch onstbare, noch vrije" (Gal. 3:28). Evenzo: "Daarin is niet Griek en Jood, voorhuid en besnijdenis, barbaar en Scyt, dienstknecht en vrije, maar Christus is alles en in allen" (Col. 3:11).

Daarmee geeft hij te kennen, dat het er niets toe doet, in welke staat bij de mensen zijt, en onder de wetten van welk volk ge leeft, daar die dingen Christus' Rijk allermintst gelegen is.

DE K.J.V. "VAN KNOP TOT BLOEM"

Op donderdagavond 4 juli hadden we onze jaarvergadering, of beter, de 10-jaarlijkse vergadering, want in de laatste 10 jaren is er geen geestelijke jaarvergadering van onze vereniging geweest.

Maar na afloop waren we het er allen over eens, dat als het kan, we voortaan weer een jaarvergadering van zullen maken.

Vanaf ongeveer half acht begonnen er belangstellenden de feestelijk versierde kerk binnen te komen en even na het afgesproken uur opende de voorzitter (J. Buitenhuis) de vergadering.

Bij de opening zongen we Ps 145:1, 2 en lazen we Genesis 43:15-34.

Wat de voorzitter ons was voorgegaan in gebed, sprak hij een kort koningswoord, waarin hij o.m. ook sprak van de dankbaarheid tot de Here. Het nu toch mogelijk was, dat we deze vergadering konden houden.

We hadden voor de inleiding voor deze avond geen apart onderwerp gezocht, maar gingen verder met de eerstvolgende schets uit ons veringsbaadje 'Rechte Sporen'. Ondergetekende hield een inleiding over

Genesis 43:15-45:16. Er volgde een korte bespreking op. Hierna was een pauze, waarin de meisjes trakteerden. Eén van de jongens ging collecteren voor dekking van de onkosten.

Na de pauze begonnen we met zingen van een psalm. Hierna verhaalde Siebren ons in dichtvorm: "De list van Jan Gerrit Giegelgak".

Het volgende punt was een toneelstukje van Bernhard en Johan: "Boer Geert bie dokter". Wat hebben we gelachen om die achterlijke boer, die maar niet begreep wat de dokter toch bedoelde en om dat dokkertje, dat wanhopig zijn hoofd schudde om zóveel domheid!

Toen kwamen de meisjes aan de beurt. Ze hadden ieder een letter van onze verenigingsnaam voor zich. Ieder had een gedichtje bij die letter gemaakt over iets van onze vereniging, en dat droegen ze op volgorde voor.

Daarop volgde nog een kort stukje van 2 meisjes. Dit was kennelijk tot grote tevredenheid der aanwezigen, want onverwachts werd een hoeveelheid pindas door de zaal gegooid, die juichend werden ontvangen. De aanwezigen gingen rustig van die lekkernij smullen, en wij konden verder met het volgende punt. Dit was een voordracht van Femmy, en hierop volgde een voordracht van Jantje.

Tu gingen we eerst weer pauzeren. Na deze pauze kwam het punt 'Herse gymnastiek', waar de voorzitter vragen stelde over de Bijbelse geschiedenis. De jongens tegen de meisjes. Omdat het aantal van de partijen nogal ongelijk verdeeld was, werd één der meisjes tijdelijk tot jongen verklaard, wat ze eerst een belediging vond, maar later bemerkte ze toe dat ze bij de goede partij was, want de 'jongens' wonnen met 172½ punten tegen 112½. De jury bestond uit meester Nap en A.W. Bos. Meester reikte de prijzen uit. Als eerste prijs elk een reep en als troostprijs voor de meisjes een zuurtje.

De twee volgende punten stonden niet op het programma. Bij monde van zr. A. W. Bos werd door onze ouders aan de voorzitter een vulpen aangeboden als blijk van dankbaarheid voor het werk, dat hij voor onze vereniging doet.

Meester Nap beklom hierna het podium en vertelde een fantastisch verhaal over enkele oudercommissieleden (een commissie, die in feite niet bestaat). In dit verhaal bleek, dat deze oudercommissieleden veel hadden moeten doen, maar in feite niets hebben gedaan, omdat ze gewoonweg niet bestaan. Waarmee de meester maar wilde zeggen, dat het toch wel eens tijd wordt om eens een echte commissie te kiezen.

Tot slot volgde nog een klein zangstukje, waarin enkele meisjes de liederen "Vaste Rots van mijn behoud" en "Lof zij de Heer" zongen.

Tot slot zongen we nog samen een psalm, waarna de praeses van de kerkeraad eindigde met de Heer te danken voor deze fijne en goede avond.

Yke Crossen.

AFKOOPTREKKAARTEN-VERZEKERINGEN

Er zijn in de kolonie verscheidene mensen, die in Holland in loondienst geweest zijn, en waarvoor de werkgever een rentekaart moest aanleggen, en zegels plakken. Die zegels golden als premiebetaling voor een verplichte verzekering, waardoor op 65-jarige leeftijd recht op ouderdomsuitkering, of, bij eerder overlijden, recht op wezen- en weduwe-rente ontstond.

Deze Invaliditeitswet is door de verder voortgaande ontwikkeling van de sociale verzekering in Holland, (A.O.V., A.W.W.) overbodig geworden. Men heeft besloten tot afschaffing van de Invaliditeitswet, en de ten name van een ieder gestelde premiebetalingen (de geplakte zegels) zullen aan de rechthebbenden terug worden betaald.

Ten aanzien van de officiële afkoopregeling nemen we de volgende aankondiging, die enige tijd geleden in de krant stond, over:

Afkoop rentekaarten-verzekeringen

durende het tijdvak 1 juli 1968 tot en met 30 juni 1969.

Gedurende het tijdvak bovengenoemd zullen de rentekaarten worden afge-
cht van:

1. alle personen, die geboren zijn in de jaren 1944 tot en met 1950, ongeacht het totaal voor hen aan rentezegels geplakte bedrag;
2. personen, die zijn geboren in de periode 1 juli 1903 tot en met 31 december 1908, doch alleen als de ouderdomsrente bij het bereiken van de 65-jarige leeftijd minder dan f. 60,= per jaar zou bedragen.

Een ouderdomsrente zal tenminste f. 60,= per jaar bedragen, indien het totale bedrag aan geplakte zegels f. 286,= of meer is.

Men raadplege hiervoor de laatst toegezonden afrekening (witte kaart).

aanvraagformulieren tot uitbetaling van de afkoopson met een uitgebreide
plichting zijn verkrijgbaar bij de postkantoren en de Raden van Arbeid

de periode van 1 juli ¹⁹⁶⁸ tot en met 30 juni 1969 kunnen geen afkoopson-
den uitbetaald aan personen, die niet geboren zijn in de hierboven
gegeven perioden. Het indienen van een aanvraag heeft derhalve geen
tele zin.

overige groepen van verzekerden zullen voor uitbetaling van een af-
opson in aanmerking komen volgens onderstaand schema:

<u>Geboortejaar</u>	<u>Tijdvak van uitbetaling</u>
1909 t.m. 1912	1 juli 1969 - 1 juli 1970
1941 t.m. 1943	
1937 t.m. 1940	1 juli 1970 - 1 juli 1971
1913 t.m. 1940	1 juli 1971 - 1 juli 1972
1934 t.m. 1936	
1915 t.m. 1918	1 juli 1972 - 1 juli 1973
1932 t.m. 1933	
1919 t.m. 1924	1 juli 1973 - 1 juli 1974
1931	
1925 t.m. 1930	1 juli 1974 - 1 juli 1975.

dit schema moet strikt de hand gehouden worden. Alleen in geval
overlijden na 30 juni 1967 van een verzekerde, die aanspraak gehad
hebben op een afkoopson, zal van het schema worden afgeweken. In
geval kan door de echtgeno(o)t(e) van de overledene, of indien deze
niet is, door de kinderen, onder opgave van volledige persoons-
gegevens van de overledene, direct een schriftelijk verzoek tot uit-
betaling van de afkoopson worden ingediend bij de Raad van Arbeid, waar-
een speciaal aanvraagformulier zal worden toegezonden.

verzoek, zo mogelijk met opgave van het rentenummer, moet worden
gediend bij de Raad van Arbeid waarvan de overledene het laatst een
rentekaart ontving."

ene, die van deze gelegenheid gebruik meent te kunnen maken, dient
zich zelf te overtuigen van:

1. of hij/zij inderdaad een rentekaart gehad heeft, waarop een
vroegere werkgever geplakt heeft.
2. in welke periode hij/zij geboren is, om aan de hand daarvan
het tijdstip van uitbetaling te bepalen.
3. de Raad van Arbeid, in wiens ressort hij/zij laatstelijk
werkzaam was.

kan zich derhalve wenden tot de Raad van Arbeid, waarbij men laatste
k aangesloten was, onder opgave van volledige persoonsgegevens.

R. Nauta.

A. O. W. BUITENLANDSVERBLIJVENDEN

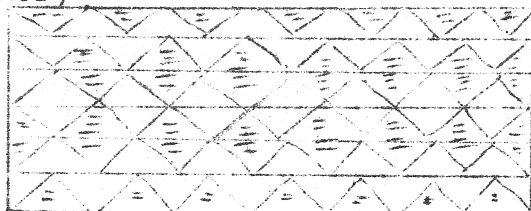
- I. Van de Sociale Verzekeringsbank werd door mij bericht ontvangen dat de opgave van belangstellenden voor A.O.W. aldaar is ontvangen. Men deelt echter mede, dat in verband met het aantal verzoeken om inlichtingen dat hen dagelijks bereikt, beantwoording van ons schrijven nog wel enige tijd op zich kan laten wachten.
- II. De Consul te Curitiba verzocht mede te delen, dat de Sociale Verzekeringsbank de termijn van aanmelding heeft verlengd. Tot hoever, werd er niet bij vermeld. Zoals bekend eindigde de aanmeldingstermijn op 31 juli.

R.N.

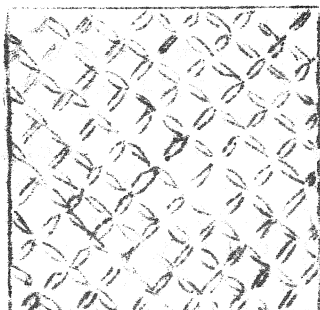
RUBRIEK VOOR DE JEUGD.

HOUTSNIJDEN (II)

De vorige keer zijn we begonnen met driehoekjes uit te snijden. Deze manier van het hout versieren heet de kerfsnede. Je kunt van de driehoeksrandjes ook één brede rand maken door de verschillende smalle randjes vlak onder elkaar te zetten, b.v. zó: (zie ook mei-nummer)

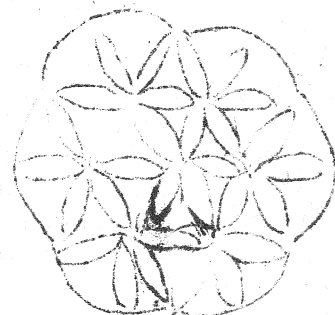

We gaan nu eerst iets anders doen. Op onderstaande tekening zie je, dat je een mooie vlakversiering krijg door het uitsnijden van kleine boogjes. Je mes moet je daarvoor nogal steil houden en je duim als middelpunt gebruiken. Voor de rechte lijnen van de omtrek moet je mes tamelijk vlak gehouden worden. Dan krijg je mooie rechte lijnen.

De rozet hiernaast wordt net eender gewerkt als de vlakversiering links. De boogjes zijn alleen iets langer. Veel succes er mee.

JCD

HET MAANDEBLAD verschijnt ook deze keer weer als een zg dubbelnummer, d.w.z., dat er twee maanden samengevoegd zijn. Dit moest onder ons niet zo zijn, maar...aangezien de krachten weini zijn en de werkzaamheden vele, alsmede bijzondere omstandigheden zome een streep door de rekening halen, vragen wij excuus, en hopen op betere tijden.

Red.

COLONISATIE

.....

DE GAANDE EN DE KOMENDE MAN

Neen, we gaan deze keer niet over Hollanders schrijven, Daarover wordt soms wel eens te veel geschreven, met als gevolg, dat we de Brazilianen niet goed kennen.

Een bijzondere reden om eens te schrijven over enkele Brazilianen is er wel. Immers, een bijzonder soort steunpilaar van de kolonie is die Braziliaan, die als chef van de afdeling Agronomia van de Firma Klabin is aangesteld om contacten met de Hollanders te onderhouden, en alles te regelen, wat er zich voordoet tussen de Hollanders en de grondeigenaars, de Firma.

Ik geloof, dat we het principieel zó juist hebben gesteld: contact tussen de Hollanders en de grondeigenaars. En dat houdt in, dat er strikt genomen maar heel weinig zaken zijn, waarmee we noodzakelijk bij de Firma moeten zijn. Huurbetaling, electriciteitsvoorziening, toestemming tot vuurtje stoken en toestemming om opstallen te construeren zijn wel de voornaamste zaken. En natuurlijk niet te vergeten de melkrijfs en de toelating van nieuwe kolonisten.

Maar verder? Verder zijn we vrij. En nu doet zich het eigenaardige voor, dat er in de loop der tijd een samenleving is ontstaan, waardoor er een hele serie kleinigheden bij is gekomen, en het heeft er soms alle schijn van gehad, dat de heer ELIOMAR MEIRA XAVIER alleen voor ons in zijn kantoor zat, of met zijn jeep door de kolonie reed. Natuurlijk is dat niet zo. De Firma heeft, vooral in het verleden wel heel ander werk voor Eliomar te doen gehad, dan alleen maar wat met de Hollanders praten. Maar toch, Eliomar behoorde bij de kolonie, zódanig, dat nog lange tijd het uitspreken van zijn naam alleen een aanduiding is van een begrip, waarmee ieder vertrouwd geworden is.

Men gaan telefoneren bij Eliomar, betekent vandaag, dat men zich naar het kantoor van de firma Klabin begeeft, waar thans een heel andere figuur de scepter zwaait, terwijl Eliomar zelf al lang ontslag genomen heeft en in Curitiba woont en niets meer met de Hollanders en met Agronomia te maken heeft. Sterker gezegd: de naam Eliomar fungeert in het spraakgebruik als aanduiding van de plaats en de organisatie van wat in feite thans heet: 'Departamento Florestal, Divisão de Agronomia das I.K.P.C.'

Vragen we ons nu af hoe dit komt, dan is het antwoord niet zo gemakkelijk te geven. Laten we maar beginnen met vast te stellen, dat het een eervolle situatie voor senhor Eliomar is. En verder, dat de wijze waarop Eliomar zijn functie heeft kunnen uitoefenen, waarschijnlijk nooit meer terug komt. De reorganisaties bij de Firma brengen en verregaande verzakelijking met zich mee, wat thans reeds goed te erkennen is bij de reorganisatie van Agronomia. Wat vroeger voor Eliomar agwerk was, wordt thans door een functionaris als nevenfunctie veruld en behartigd. De vroegere opzet van Agronomia, als automome afdeling van I.K.P.C. bracht met zich een geheel eigen sfeer, waarin Eliomar bijzonder goed paste. Als geboren fazendeiro uit Pernambuco bezat Eliomar eigenschappen, die hem ook hier een beetje fazendeiro deden zijn. Hij bezat een zekere voornaamheid, die respect afdwong, en waardoor velen ontzag voor hem hadden. Daarbenevens was Eliomar een man, die met groot enthousiasme de kolonisatie heeft zien aankomen en aan het begin af heeft begeleid. Hij draagt, volgens zijn bloemrijke verklaring, de Hollanders allemaal in zijn hart mee.

Eliomar heeft de teleurstelling van jaren moeten verwerken, dat de afdeling Agronomia van de Firma zelf jaar na jaar achteruit ging en niet die aandacht ontving en datgene opbracht, wat verwacht mocht worden. Wellicht, dat hij persoonlijk een compensatie vond in datgene wat de Hollanders presteerden, en waarbij hij mocht meehelpen.

Hoe dit ook precies zij, Eliomar heeft altijd voor ons klaar gestaan. Hij zal ook tot zijn dood toe aan de Hollanders blijven denken. Deze Braziliaan, die als weinigen een jarenlange ervaring met de Hollanders heeft opgedaan, en een blik heeft kunnen slaan in de zo geheel andere mentaliteit dan hij als Braziliaan gewend is, en zich vaak verwonderd heeft over voor hem vreemde reacties en toestanden, heeft met grote weemoed en tegenzin noodgedwongen afscheid moeten nemen. Immers, het is bekend, hoe in de loop van dit jaar senhor Eliomar ziek werd, een operatie onderging, en daarna als gebroken man terugkwam. De gevolgen van de operatie zullen waarschijnlijk zijn leven lang zich blijven doen gelden, en tot nu toe is hij bedlegerig en invalide, en moest hij in de loop van de maand juli ontslag nemen en een pensioenering aanvaarden, die hij, als hij gezond was geweest, nog in geen jaren gewent had.

Het was ook niet meer mogelijk om een vergadering te beleggen om gezamenlijk afscheid van hem te nemen. Het koloniebestuur heeft hem ten slotte in Harmonia, waar hij de laatste tijd verbleef, bezocht, en namens de gehele kolonie afscheid genomen.

Richten we onze blik thans op de toekomst, dan zullen we allereerst kennis moeten gaan maken met de opvolger van senhor Eliomar. Dat is geworden senhor RAUL MARIA SPELTZ. De laatste naam doet het al enigszins vermoeden: Duitser van afkomst, hoewel in Brasil geboren, een man met een meer westerse achtergrond dan Eliomar, en, naar we menen, met eenzelfde respect voor de kolonie, als welke ook Eliomar demonstreerde. Maar deze kennismaking alleen is niet voldoende. Immers, de tijden bij de Firma zijn wel enigermate veranderd, en reeds tijdens de laatste periode van Eliomar voltrok zich een reorganisatie, waardoor de verregaande autonomie van 'Agronomia' werd opgeheven, en de hele zaak als een onderafdeling van het departament 'bosbouw' werd omgevormd. En hoewel men de eerste tijd aan Eliomar nog allerlei voorrechten en bevoegdheden toestond, langzamerhand werd het toch zo, dat èn Eliomar, èn thans ook Raul vrijwel in alles de autorisatie van hun chef, de heer ARTHUR BODSTEIN moeten vragen.

Voor de Hollanders verandert er niet zo veel. Er wordt thans wat beter op de kleintjes gelet bij Agronomia; de maiscultuur wordt, dank zij de benutting van grote arealen jonge bosaanplant, geïntensiveerd; en de onvernijdelijke bureaucratie is wellicht voor niemand prettig. De heer Raul doet zijn best om de moeilijkheden en eigenaardigheden van de kolonie te begrijpen, en zich in te werken. Maar hij kan slechts heel weinig tijd vinden voor deze afdeling. Want hij vervult een dubbele functie. Hij is ook hoofd van de afdeling kwekerij van de bosbouw, en daar ligt zijn werk. Want hij is landbouwkundige, en specialiseert zich in de bosbouw.

Om de kennismaking ietwat te vergemakkelijken, besloten het kolonien en het cooperatiebestuur een bijeenkomst te beleggen met senhor Raul. Deze bijeenkomst is in het begin van augustus gehouden, en daar is op zeer geanimeerde wijze geprobeerd een inzicht te verstrekken in de belangrijkste fasen van het kolonieleven, uiteraard vooral wat betreft de economische zijde van de zaak.

Enkele van de belangrijkste punten van dit gesprek willen we in het kort weergeven. Allereerst was daar het gesprek over, wat we zouden willen noemen, de 'migratiepolitiek' van de laatste tijd. Het is bekend, dat nog tijdens de periode van Eliomar aan vrijwel de meeste Brazilianen, die in onze omgeving woonachtig waren, een aanzegging tot verdwijning werd gedaan. Deze maatregel, die een gevolg was van de plannen om meer terrein in nieuwe aanplant te veranderen, heeft bij de Brazilianen heel wat stof doen opwaaien. Velen zagen hierin een daad, die, met de wet in de hand nooit te handhaven was door de Firma. Immers, er zijn verscheidene mensen die tien, twintig, soms zelfs dertig jaar hier gewoond hebben, en volgens Braziliaans recht nimmer gedwongen mogen worden te verdwijnen.

let is dan ook geen wonder, dat sommigen een groep gevormd hebben, en zich tot de rechter gewend hebben om recht te verkrijgen. Senhor Raul heeft ons uitgelegd, dat er toch wel enkele misverstanden in het spel zijn. Allereerst is daar het feit, dat niemand zómaar beoefent te verdwijnen. Er is een aanzegging gedaan, en een ruime termijn gesteld, terwijl naderhand die termijn bij velen al weer ruim is overschreden. Maar verder meent de Firma volledig in haar recht te staan, wanneer zij deze kolonisten voor een keus stelt, nl deze: Of opbreken en opnieuw zich vestigen in de woonoorden, die in de Fazenda bestaan (de acampamentos), om als geregelde werknemen bij de bosbouw of in de rijnen te werken, of opbreken, met medeneming van het huis, dat eigendom van de Firma was, en zich vestigen op vrije grond buiten de Fazenda. De redenen tot deze actie zijn tweerlei: Ten eerste wil de Firma de grote stukken grond, die thans met een minimum bewerking renteloos overlagen, herbebossen. Ten tweede wil de Firma een einde maken aan de vaak bitter armelijke omstandigheden in haar gebied, waar deze kolonisten zonder organisatie en sociale voorzieningen met een minimale productie en slechte huisvesting een asociaal element vormen in de industriële samenleving, die zich hier hoe langer hoe meer begint te ontwikkelen.

Veel mensen begrijpen dit zo langzamerhand wel, en doen metterdaad een keus. Ze gaan aan het werk bij de Firma, of ze kopen een stukje grond in Telêmaco Borba of elders. En hier en daar begint de herbebossing reeds. En er zijn niet veel Brazilianen meer overgebleven.

Wachte heelmeeesters maken stinkende wonden. Wanneer deze maatregel niet op een abrupte manier ter kennis gebracht was, zou het niet zo'n vaart gelopen hebben, en wellicht grotendeels mislukt zijn.

Senhor Raul vertelde, dat een hoge ambtenaar van de Rijks Kolonisatie en Pachtdienst zich van de toestand op de hoogte had gesteld, en na ingelicht te zijn, ook de conclusie getrokken had, dat hier niets onwettigs gebeurt, maar een daad van sociale milieusverbetering gesteld werd.

De vraag werd echter door ons gesteld, hoe het nu gaat met diegenen die met toestemming van de Hollandse kolonisten op de terreinen van de Hollanders wonen. Dit zijn veelal arbeiders van de Hollanders. Hierop werd een bevredigend antwoord gegeven. Een Hollander is baas op eigen grond. Hij mag 'agregados' (gunstelingen) hebben, die in diens verband leven. Er mogen ook wel andere mensen in de kolonie wonen, als ze maar geïntegreerd zijn in die kolonie. De Firma wil geen zelfstandig vestiging meer op haar gebied, buiten de Hollanders, of buiten haar eigen arbeidsorganisatie om. In dit verband kwam ook ter sprake het lege gebied van Palmas, waar sommige boeren wel eens wat mais zouden willen verbouwen, en waar aanvankelijk dit geweigerd werd. Ook hier lag achter de vrees, dat zich dan automatisch daar mensen zouden vestigen die daar niet horen. Als de kolonie kan garanderen, dat er niemand buiten toestemming van de Firma op Palmas gaat wonen, dan is dit gebied beschikbaar voor maisbouw, of hooiing of anderzins.

Andere punten in het gesprek waren de vastlegging van Palmas, de werkzaamheden ten aanzien van het contract, dat in studie is, en de verziening van de pachtprizen. De vette os, eenmaal per jaar te voldoen kwam ook ter sprake, en het bleek, dat die raming nog niet zo ver bijden de waarheid is. Zeer waarschijnlijk zal straks een systeem van betaling per hectare cultuurgrond ingevoerd worden. Daarnaast bestaat ook het voornemen om de kolonie opnieuw in kaart te brengen. Want de oude kaarten vertonen niet meer de werkelijkheid, vooral in het Centrum niet meer.

We mogen terugzien op een prettige kennismaking. Laten wij de Here danken voor de hulp, die wij middels senhor Eliomar mochten ontvangen, en geve Hij Zijn zegen voor de toekomst, ook in zaken van contact met de Firma. En verder bedenke een ieder: in onze loyaliteit ligt onze macht.

R. Nauta.

K e r k e l i j k N i e u w s

=====

Echt Kerkelijk Nieuws kunnen we alleen geven in de vorm van een bericht dat we kunnen formuleren als: Aangenomen het beroep als leenpredikant naar Monte Alegre: Ds J. Geersing te Rouveen.

Deze tijding was dan ook wel de hoofdmoot van de gemeentevergadering van 16 augustus. Met grote dankbaarheid en blijdschap kon kennis genomen worden van het bericht van de kerkeraad van Rouveen, dat toestemming is verleend om ds J. Geersing voor een halfjaar aan de kolonie af te staan.

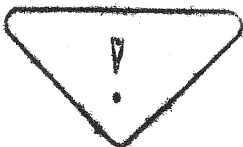
In deze vergadering werden verschillende problemen besproken, zoals huisvesting en watervoorziening. Besloten werd een nieuwe put te graven terwijl ook aandacht aan het interieur van de pastorie zal worden geschonken.

Een verrassing is ook, dat het gehele gezin van ds Geersing meekomt. Het wachten is nu nog op een definitieve datum van vertrek en aankomst, hoewel, op grond van officieuze berichten, rekening gehouden wordt met aankomst op rond 30 september.

Een heel andere zaak, die ons als gemeente de afgelopen weken heeft bezig gehouden is de plotselinge ziekte van ds Braaksma. Het verloop ervan is aan een ieder bekend. Moge er veel gebed zijn, ook voor de toekomst om volledig herstel, hetgeen de Here in Zijn genade in beginsel geschonken heeft. Ds. Braaksma is zeer ernstig ziek geweest en erg verzwakt. Van mevrouw Braaksma is veel gevergd. Dat br. Nap in de gelegenheid was om de helpende hand te bieden in Curitiba, is een reden tot grote dankbaarheid.

Wij mogen en moeten ook deze zaak overgeven aan de Here, die in Zijn wijsheid alles leidt naar Zijn Goddelijke wil. Moge ds Braaksma en zijn vrouw bij den voorduur gesterkt worden, en hun verwachting op Hem gericht houden. En moge er veel gebed zijn ook voor de voortgang van het zendingswerk.

----- R.N.

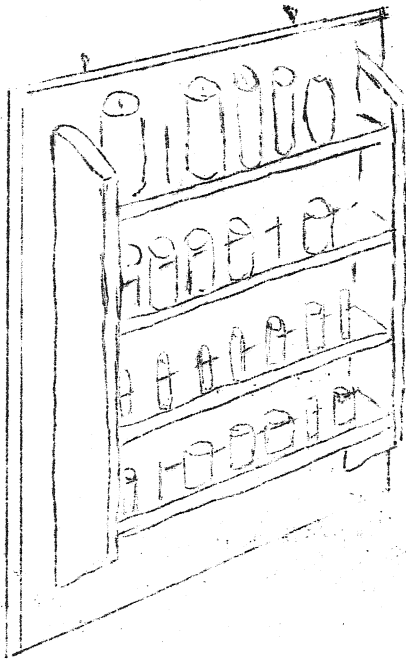

Daarom, als een dichter zegt:

Laat ons in de Godstuin, zwaar van zegen,
Trouw de knoppen en de bloemen plegen,

dan antwoorden wij, dat déze wereld niet een "Godstuin", d.w.z. een "Eden" meer is. "Eden" komt terug. Doch nú is de wereld werkplaats, strijdperk, bouwterrein. En de plaats der ontmoetingen met God is, anders dan blijkbaar Novalis bedoeld heeft, niet: een afgesloten plekje, waar een romantisch aangelegde ziel "religie" pleegt, in een aparte provincie van de ziel. En ook niet een in schemer gelegd "universum", dat tussen God en natuur geen grenzen stelt. Want het forum van God, dat is vandaag Zijn werkplaats, en die is zo groot als de wereld, en dáárin is er dan onze werkplaats, onze fabriek, de rokende oven, de studeerkamer, het atelier; kortom, elk gebiedsdeel, elk onmathematisch vlak, waar "de mens Gods, tot alle goed werk volmaakt toegerust", "trouw", waar ze er zijn, "de knoppen en de bloemen pleegt", maar ook de baggerlaarzen aan heeft.

En - het onkruid wiedt, de woestijn ontgint. Een "onbegonnen werk"? Ja zeker. Hij kent geen andere dan zulke "onbegonnen werken", die dwaars - in Christus". Die andere zijn onbezonnen, vindt hij. En hij heeft gelijk. Een "onbegonnen werk", dat is inderdaad onze cultuurtaak achter Jezus Christus. Gezegend mijn verstandige wijkouderling, die goed huisbezoek doet: een cultuur-kracht, al weet hij 't waarschijnlijk zelf niet. Laat ze maar om hem lachen: ze weten niet wat ze doen - die cultuurslampampers van de overkant. (K. Schilder - Christus en Cultuur.)

Als uw heer echtgenoot erg handig is met hamer en nijptang, dan is het wellicht een kleine moeite voor hem om dit handige rekje voor klosjes garen en rolletjes zijde voor u in elkaar te zetten. De vrede van uw naaidoos zal er zeker door bevorderd worden.

Materiaal

- 2 plankjes van 5 cm breed en 30 cm lang.
- 4 plankjes van 5 cm breed en 40 cm lang.
- 30 à 40 spijkers om de klosjes en rolletjes op te zetten.

Montage:

1. Koppen van de spijkers afknippen.
2. Spijkers aan de bovenkant bijvijlen.
3. Gaatjes boren in de 4 plankjes tot de helft van de houtdikte.
4. Plankjes glad schuren en grondverven of 1e keer vernissen. plaatsen.
5. Wat lijm in ieder gaatje doen, en spijkers plaatsen.
6. Plankjes tussen de 2 zijkanten spijkereen.

Afwerken:

Afhankelijk van uw keuze kan het rekje gevernist of geverfd worden. Bij de laatste bewerking kunnen de spijkergaten in de zijwanden met wat stopverf gladgemaakt en overgeverfd worden. Met schroefoogjes en haakjes kan het daarna aan de binnenkant van een kastdeur of bij uw naaihoek opgehangen worden.

JCD

Op 16 juni verblijdde de HERE ons allen zeer door de geboorte van een dochter en zusje

LILIAN REGINA

Harmonia, Monte Alegre.

S.J. Veldman
M. Bronsma-Veldman
en kinderen.

Gode dankbaar, berichten we U de geboorte van een dochter en zusje:

YVONNE ALIDA

M. Bos
A. Bos-Groenveld
Matty, Inge, René en
Andries.

20 augustus 1968.
Monte Alegre, C.P. 71
Paraná - Brasil.